№ 172. Poniedziałek 28. Lipca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na mocy prezentacyi Dra. Gustawa Piotrowskiego, profesora przy uniwersytecie krakowskim nadano słuchaczowi wydziału medyczno-chirurgicznego we Lwowie Leib Dornheim stypendyum w rocznej kwocie 300 zł. w. a. z fundacyi Dra Ignacego Königsberga, a to na przepisany czas kursu nauk od początku roku szkolnego $186^{1}/_{2}$.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. lipca 1862.

Część nieurzędowa.

Lwów, 28. lipca. W numerze 61. Dziennika polskiego z dn. 14. marca 1862 roku, korespondent z pod karpat twierdzi, iż komisarze katastralno-szacunkowi dla wyśledzenia wartości gruntów, opierają się na aktach opłaconych należytości stemplowych, od przedanych kawałków gruntu, chociaż w aktach takowych zwykle podatek gruntowy stokrotnie pomnożony, jako wartość gruntu uważany bywa a rzetelna wartość gruntu do tej wysokości prawie nigdy nie dochodzi. Nadto zdarza się częstokroć, iż sprzedane parcele należą do pierwszej klasy gruntów urodzajnych, w każdej zaś gminie znajduje się wiele parceli gruntów mniej urodzajnych, a jednak rezultat przedaży wzięty bywa przeciętnie przy oszacowaniu dochodu gruntowego, i dla tego oszacowanie to za wysoko wypaść musi.

Jako dowód swego twierdzenia korespondent przytacza, iż we wsi Michnowcach przedany został kawałek gruntu 1 morg i 975 □ sążni obejmujący za 80 reńskich, komisasz zaś szacunkowy wartość tego gruntu według podatku gruntowego stokrotnie pomnożonego na 155 reńskich i 50 centów przyjął.

Twierdzenie powyższe korespondenta Dziennika polskiego opiera się po części na niedokładnej znajomości prawideł, według których postępuje się przy ustanowieniu szacunku katastralnego, a po części na mylnych zupełnie przypuszczeniach. Dla zaspokojenia więc właścicieli gruntowych przy oszacowaniu katastralnem interesowanych, zapewnić przedewszystkiem możemy, iż rezultat kupna i przedaży gruntów w gminie jakiej, nie stanowi nigdy podstawy szacunku katastralnego, ale uważany jedynie bywa jako porównanie dla urzędnika szacującego, w celu sprawdzenia, czyli przy oszacowaniu dochodu gruntowego pomyłka jaka nie zaszła. Na przypadek dostrzeżenia znacznej różnicy w dochodzie na tej drodze wykazanego, urzędnik do oszacowania delegowany winien dochodzić przyczyn postrzeżonej różnicy, dla sprostowania pomyłki jeżeli zaszła, lub dla podania jej powodu, władzy operat jego sprawdzać mającej. Przy uwzględnieniu wydarzonych przedarzy gruntów opłata stemplowa stokrotnie pomnożona nie uważa się nigdy jako cena kupna i przedaży, jak o tem korespondent Dziennika polskiego z przejrzenia aktów przekonać się mógł. Cenę takową przyjmuje się według cyfry w umowie właściwej ustanowionej, do której doliczają się podatki i ciężary gruntowe od przedanego gruntu przypadające, według stopy procentu 4% na kapitał obrócone, suma zaś ztąd wypadająca uważa się jako istotna wartość przedanej parceli, a procent po 4% od wartości tej przypadający porównywa się z wyśledzonym na zwykłej drodze dochodem tejże parceli. Dla bliższego wyjaśnienia tego postępowania, przystąpimy do zastosowania prawideł pawyższych do wypadku w Michnowcach na wstępie powołanego. Jako wartość przedanego gruntu 1 morg i 975 □ sążni obejmującego, przyjęto cenę w kontrakcie kupna i przedaży ustanowioną, 80 reńskich wynoszącą, doliczono do niej kwotę 39 reń. 10 cent. jako kapitał podatku rocznego w ilości 1 reń. $39^{1}/_{2}$ cent. opłacanego po 4% skapitalizowanego, tudzież kwotę 5 reńs. jako opłatę od przelania własności, co razem wzięte wynosi sumę 124 reń. 37 centów. Procent od tej sumy po 4% obliczony czyni 3 reń. $5^{3}/_{4}$ c. od morga; procent ten porównywa się z dochodem gruntów w gminie Michnowcach w wysokości 17 krajcarów w mon. kon. w ogóle wyśledzonym. Z porównania cyfr powyższych wypada zaiste znakomita różnica, bo 2 reńskie $48^{3}/_{4}$ centów wynosząca; ta jednak różnica wyjaśnia się innemi datami i dowodami przez urzędnika szacującego co do gminy Michnowiec zebranemi. Z tych bowiem wykazuje się, iż przedana jak wyżej parcela należała do gruntów urodzajnych pierwszej klasy, iż w gminie Michnowcach wydarzały się przedaże innych parceli, przy których procent po 4% liczony tylko $29^{1}/_{4}$ centa od morga wynosił, a w końcu iż w gminie Michnowcach znajdują się po większej części grunta nieurodzajne, dla tego przychód w ilości 17 krajcarów m. k. od morga w przecięciu ustanowiony, okazuje się słusznym i właściwym.

Po powyższem wyjaśnieniu ustaćby powinna wszelka obawa egzagerowanego szacunku, z powodu kupna i przedaży gruntowych, przez urzędników do oszacowania delegowanych zwykle uwzględnianych.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 28. lipca. Jutro po południu ma się odbyć posiedzenie wydziału tutejszego gremium kupieckiego dla naradzenia się nad kwestyą wyboru nowych przełożonych, nad środkami ku opędzeniu wydatków gremialnych i nad ułożeniem nowego spisu członków. — Lwów liczy obecnie 220 kupców płacących przynajmniej 50 zł. rocznego podatku zarobkowego; między tymi jest 66 chrześcian a 154 izraelitów. Do gremium kupieckiego należeli dotychczas tylko chrześcianie i ci tylko wybierali przełożonych, reprezentowali na zewnątrz tutejszy stan handlowy, i za pomocą rocznych wkładek w drodze repartycyi między sobą pokrywali wydatki gremialne, do których należało także utrzymanie tutejszej szkoły handlowej. Gdy jednak nowa ustawa przemysłowa została ogłoszoną, postanowiono na ogólnem zgromadzeniu kupiectwa tutejszego, że odtąd wszyscy kupcy lwowscy bez różnicy wyznania, płacący przynajmniej 50 zł. podatku zarobkowego, mają tworzyć jedną korporacyę. Wybrano przytem wydział z 50 członków (w połowie chrześcian, w połowie izraelitów) do ułożenia nowych statutów stosownie do ustawy przemysłowej. Ile nam wiadomo, projekt tych statutów jest już od dłuższego czasu wypracowany, lecz z powodu nierozstrzygniętej jeszcze w radzie państwa kwestyi wolności lub przymusu stowarzyszeń przemysłowych, wstrzymywano się dotąd z przedłożeniem wygotowanego projektu statutów do potwierdzenia władzy, czekając na ostateczne rozstrzygnięcie rzeczonej kwestyi. Ta zwłoka pociągnęła jednak za sobą liczne niedogodności. Od kilku lat bowiem nie było wyboru przełożonych, a w dwóch ostatnich latach nieściągano od członków rocznej wkładki na pokrycie bieżących wydatków. Wkładka ta wynosiła dotychczas 3% rocznego podatku zarobkowego i tylko kupcy chrześciańscy jako rzeczywiści członkowie dotychczasowego gremium byli do niej obowiązani. Przytem utrzymywało gremium dotychczas ewidencyę kupców tutejszych w dwóch oddzielnych spisach. W jednym wymienieni są kupcy chrześciańscy w drugim izraeliccy. Porządek ten tem był usprawiedliwiony, iż kupcy izraeliccy, jak się wyżej rzekło, nienależeli do gremium kupieckiego i nie przyczyniali się tez do pokrycia wydatków. Odkąd jednak wyrzeczoną została zasada, iż do Lwowskiego gremium kupieckiego także izraelici mają należeć, rzecz słuszna, ażeby jeden spis obejmował wszystkich kupców tak chrześciańskich jak i izraelickich. Jutrzejsze zgromadzenie wydział ma obmyśleć kroki do zaradzenia pomienionym niedogodnościom. — Naszem zdaniem byłoby może najstosowniej, gdyby wydział na jutrzejszem zgromadzeniu, uchwaliwszy przedewszystkiem repartycyę zaległych wkładek na wszystkich kupców bez różnicy wyznania, nieczekając dłużej na to, czyli wniosek p. Skenego w radzie państwa zostanie przyjęty lub odrzucony, postanowiło ukonstytuować już teraz stanowczo gremium handlowe i gotowy już statut przedłożyć rządowi do zatwierdzenia. Wszakże zawsze zostanie otwarte pole do poczynienia zmian w statutach, jeżeli się to później okaże potrzebnem. Nowy wybór przełożonych bez poprzedniego ukonstytuowania się korporacyi, mógłby tylko być prowizorycznym, niemiałby więc ani tego znaczenia ani tej powagi, co wybór stanowczy. Zwłoka zaś w ostatecznem ukonstytuowaniu się tak ważnej korporacyi, jaką jest gremium kupiectwa lwowskiego, mogłaby na czas dłuższy powstrzymać rozwinięcie działalności organu reprezentującego ważne interesa handlowe stołecznego miasta Lwowa.

Wiedeń, 26. lipca. (Nowiny dworu.) Jego Mość Cesarz odjechał wczoraj do Reichenau.

Ułożono, że Cesarzowa Jej Mość po dokończeniu kuracyi w Possenhofen nie powróci wprost do Wiednia, lecz pewien czas zabawi w Ischl. Służba dworska już tamże wyprawiona została.

Dnia 24go przed południem Cesarz Jego Mość udzielał wiele audyencyj prywatnych, i między innymi przyjmował także prezydenta ministrów Arcyksięcia Rainera, hrabiego Rechberga, hrabiego Apponyi i gubernatora Siedmiogrodu hrabiego Crenneville.

Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia udadzą się 2. sierpnia na Salcburg do Ischl; Królowa saska będzie im towarzyszyć do Salcburga, i uda się ztamtąd do Monachowa. Książę Modeny udał się z małżonką w odwiedziny do hrabiego Chamborda do Frohsdorf, zkąd 26go b. m. mieli powrócić do Wiednia.

(Czynności wydziału finansowego. — Uwzględnienia dla urzędników węgierskich.) Wydział finansowy na posiedzeniu z 23go b. m. załatwił sprawozdanie sekcyi względem rubryki wydatków: „strata na monecie i wexlach“ i rubryki do pokrycia pod tytułem: „cła“. Referat względem pierwszej układu deputowany profesor Herbst, względem drugiej zaś deputowany degli Alberti.

Wydział finansowy ma jeszcze załatwić oprócz projektu do ustawy względem rewizyi katastru, pięć pomniejszych części budżetu, jako to: dochody loteryjne, stemple, taksy i należytości itd. Wszystko to ma być załatwione w końcu tego tygodnia.

— — Jego Ces. Mość raczył pozostawionym do dyspozycyi urzędnikom i sługom c. k. jeneralnego gubernium w Węgrzech, c. k. namiestnictwa w Budzie i Temeszwarze, zwiniętych w Budzie, Oedenburgu, Wielkim Waradynie i Koszycach oddziałów dyrekcyi budowniczej i expozytur namiestnictwa, serbsko-banackiej krajowej dyrekcyi budowniczej, a nakoniec c. k. władz komitatowych, urzędów ławniczych i powiatowych w Węgrzech, w byłym serbsko-banackim okręgu administracyjnym i na wyspie Mur — przyzwolić najłaskawiej dalszy termin uwzględnienia po koniec grudnia 1862.

(Posiedzenie izby panów z 25. lipca.)

Zagaił posiedzenie książę Karol Auersperg o godz. $11^3/_4$ zrana.

Na ławie ministrów zasiedli pp. hr. Rechberg, bar. Mecsery, Plener i hr. Wickenburg.

Książę *Jabłonowski* składa petycyę stowarzyszenia Ruperta w Salcburgu, opatrzoną 8600 podpisami, przeciw edyktowi religijnemu.

Potem przystąpiła izba do wyboru komisyi finansowej w sprawie projektów finansowych na rok administracyjny 1863. Obrani zostali: Kardynał Rauscher, baron Baumgartner, baron Reyer, superintendent Haase, fm. baron Hess, książę Jabłonowski, książę Adolf Schwarzenberg, baron Pipitz, baron Rueskäfer, hrabia Kuefstein, baron Rothschild, hrabia Salm, książę Schönburg, baron Hennet i profesor Miklosich.

Następnie odczytano po raz trzeci i przyjęto ostatecznie uchwały izby względem *budżetu ministeryum policyi i rubryki innych wydatków nienależących do żadnej z istniejących gałęzi administracyjnych*.

W końcu przyszło pod obradę sprawozdanie wydziału finansowego względem budżetu ministerstwa finansów, i izba przyjęła wszystkie wnioski i życzenia wydziału bez odmiany.

Posiedzenie skończyło się o godzinie $2^1/_2$ w południe.

(Posiedzenia izby deputowanych z 24. lipca.)

Zagaił posiedzenie prezydent Hein po godzinie 10. przed południem.

Na ławie ministrów zasiedli pp. Schmerling i Plener.

Baron *Doblhof* i Dr. *Obst* otrzymali dłuższy urlop.

Odczytano izbie rekrypt ministerstwa stanu z oznajmieniem, że wykonanie uchwały względem dotacyi dla muzeum germańskiego odstąpione zostało ministerstwu spraw zagranicznych.

Sprawozdania względem *długów państwa*, *amortyzacyi długów i powszechnego podatku konsumcyjnego*, zostały po raz trzeci odczytane i przyjęte.

Dalej przypadło z porządku dziennego sprawozdanie wydziału finansowego o wniosku rządowem względem *obrotu finansów w roku 1860.*

Wydział proponuje odrzucenie tego projektu, gdyż zdaniem jego nie może on być załatwiony w drodze konstytucyjnej.

Taschek popiera ten wniosek wydziału.

Minister finansów usprawiedliwia przedłożenie projektu, który może posłużyć do informacyi izby nadal i nie przesadza wcale późniejszego rozpoznania bilansu. Mimo to jednak przyjmuje izba wniosek wydziału większością głosów.

Następnie przyszła pod obradę *petycya* 52 radnych miasta Wiednia względem *rewizyi niezgadzających się z konstytucyą postanowień kodexu karnego*. Sprawę o tem zdawał *Wieser*, zalecając izbie wniosek wydziału, ażeby tę petycyę odesłać do ministerstwa sprawiedliwości, wyrażając przy tem nadzieję, że rząd na przyszłej sesyi prawodawczej przedłoży projekt nowej, odpowiedniej czasowi ustawy karnej, a przynajmniej projekt stosownych zmian w kodexie karnym co do zbrodni i przestępstw politycznych, jak n. p. zdrada stanu, obraza majestatu, zakłócenie spokojności publicznej i obrządków religijnych i t. p., tudzież projekt nowej ustawy policyjno-karnej.

Zyblikiewicz poprawia wniosek wydziału w ten sposób, ażeby rząd jeszcze w ciągu tej sesyi udzielił wydziałowi potrzebnych materyałów do wypracowania żądanej noweli karnej.

Klaudi żąda, ażeby petycya ta poruczona została wydziałowi obradującemu nad nowelą karną i wymienia kilka zasad prawa karnego z propozycyą, ażeby izba natychmiast je uchwaliła.

Prezydent sądzi, że wniosek ten musi być jako *samoistny* załatwiony podług przepisów regulaminu izby.

Wieser radzi przy tej sposobności udać się do łaski monarszej za skazanymi w procesach drukowych, i prosić ministeryum o wstawienie się za nimi w interesie dobra publicznego.

Herbst zbija wniosek Zyblikiewicza ze względów praktycznych.

Minister stanu przypomina, że rząd uznawał już kilkakrotnie potrzeby rewizyi kodexu karnego; jednak musi on zaprzeczyć nagłości tej potrzeby ze względu na zbyt małą liczbę odnośnych procesów nawet co do postanowień o zbrodniach politycznych, a zresztą zachowuje się przy zastosowaniu kar na wyraźne rozporządzenie rządu jak największą łagodność. Dalej przedstawiał minister kilku poprzednim mowcom niepomyślne wrażenie, jakie sprawić muszą za granicą ich relacye o sądownictwie austryackiem, i zakończył mowę swoją uwagą, że teraźniejsza chwila, kiedy sama konstytucya jest przedmiotem gwałtownych i jawnych ataków, wcale nie jest stosowna do rewizyi ustawy karnej.

W końcu przystąpiła izba do głosowania. Wnioski Zyblikiewicza i Klaudego zostały odrzucone, a wniosek wydziału przyjęto w całości.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie 2giej.

Telegram.

Tryest, 24. lipca. Fregata pancerna „Juan d' Austria“ będzie pojutrze z warsztatu Tonello na morze spuszczona. Dziś przybył tu z Lewantu książę Piotr Oldenburski.

Francya.

Paryż, 23. lipca. (Traktat pokoju z Kochinchiną. — Doniesienia z Mexyku.) *Indep. belge* podaje bliższe szczegóły traktatu w Kochinchinie zawartego. Według nich Cesarz Tu-Duk zapłacić ma 25 milionów franków tytułem wynagrodzenia kosztów wojennych ustępu sześć prowincyj w niższej Kochinchinie i zapewnić wyznawanie religii chrześciańskiej w swojem państwie. Na przyjęcie rezydenta francuskiego w stolicy Hue Anamici żadną miarą przystać nie chcieli, z powodu, iż miasto to jest raczej punktem warownym i fortecą, niżeli stolicą kraju. Również nie chcieli osobno traktować z Hiszpanią, twierdząc, żeby to było ubliżającem dla Cesarza, gdyby traktował z krajem zostającym pod rządem kobiety.

La Presse podaje wiadomości z miasta Mexyku z dnia 10go czerwca, według których przybyło do tej stolicy dwóch pełnomocników unii amerykańskiej, którzy po kilkudniowym pobycie Mexyk znów opuścili. Wiceprezydentem rzeczypospolitej mexykańskiej obrany został jenerał Ortega. P. Doblado, którego prezydent Juarez proponował, od wyboru się wymówił.

Telegram z **Paryża** z 24. lipca donosi: „Esprit public“ pisze: Jenerał Forej zabrał z sobą instrukcye, które interwencyę francuską zupełnie odłączają od zamiarów Almontego, w obec którego żadnych nie przyjęto zobowiązań. „Patrie“ pisze: Zapewniają, że Garybaldi z 6000 ochotników na wybrzeżach rzymskich wylądować postanowił. Wysłano 6 okrętów francuskich, aby wylądowaniu przeszkodzić.

Włochy.

Turyn, 22. lipca. (Jenerał Sonnaz. — Kolej żelazna. — Uzbrojenie portu w Ankonie.) Jenerał Sonnaz mianowany nadzwyczajnym posłem do dworu rosyjskiego, rodem jest z Sabaudyi i należy do najznakomitszych weteranów armii włoskiej. Miał on udział w kampaniach pierwszego Cesarstwa; w Krymie jednak nie był, i to jest podobno powodem, iż właśnie jego na ambasadora do Rosyi wyznaczono.

Independance belge donosi, że droga żelazna z Neapolu do Rzymu zupełnie już skończona została, i wkrótce oddana będzie na użytek publiczny. Droga żelazna z Ankony do Rzymu skończona być ma w grudniu bieżącego roku i zaraz otwarta będzie.

W Neapolu panuje wielki ruch w towarzystwach demokratycznych z powodu zapowiedzianego przybycia Garibaldego. Towarzystwa te chcą zebrać wielki meeting, na którymby się naradzano nad uzbrojeniem całego narodu, wytępieniem rozbójnictwa, nad protestacyą przeciwko ścieśnieniu prawa assocyacyi i przeciwko wszelkiemu współudziałowi w wyprawie mexykańskiej.

Rozbójnicy tym czasem niepokoją prowincye Basilikaty, Kapitanaty i Benewentu. Nawet w pobliżu samego Neapolu krąży banda Pilona, który rabując możniejszych po wsiach i miasteczkach dzieli się łupem swym z biednemi, i tą drogą sympatye tych sobie zapewnia.

Port ankonitański zaprowidowany został, jak na przypadek wojny wybuchnąć mającej. Oczekują tam 300 dział ciężkiego kalibru ze Szwecyi przybyć mających i 100 dział gwintowanych.

Niemcy.

Telegramy.

Berlin, 24. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych komisarz rządowy oświadczył, że rząd ma niezawodną nadzieję, ze wszystkie państwa związku celnego przystąpią do prusko-francuskiego traktatu handlowego; dalej, że Prusy bez traktatu francuskiego i na zasadzie teraźniejszej taryfy nie odnowiłyby traktatu ze związkiem celnym. To wyjaśnia dostatecznie, jaki kierunek przybrał rząd państwa pod względem handlowo-politycznym. Wszelkie wypadki przyszłości nie mogą być przewidziane.

Berlin, 25. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych za pomocą imiennego głosowania przyjęto wszystkie trzy traktaty z Francyą zawarte większością 264 głosów przeciw 12. Tylko członkowie katoliccy głosowali przeciw przyjęciu.

Minister finansów imieniem rządu składał podziękowanie za jednomyślność i okazane rządowi uznanie. Spodziewa on się, że ważne dzieło pokoju przyniesie błogosławieństwo i zapewniał, że rząd wytrwa na drodze, na którą wstąpił. Jest to, dodał w mowie nowy dowód, że nie brakuje jedności pomiędzy nami, ile razy chodzi o honor Prus.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 24. lipca. (Wiadomości z Warszawy.) *Dziennik powszechny* donosi: Niecny zamach na życie Jego Ces. Wysokości dostojnego Namiestnika w Królestwie dał powód naczelnikowi rządu cywilnego do wniosku, ażeby rada administracyjna zaniosła do Wielkiego Księcia usilną swą prośbę, iżby On odtąd, wyjeżdżając publicznie, otaczany był eskortą.

Pełne serdecznego uniesienia przyjęcie, jakiego doznał nasz Namiestnik od mieszkańców Warszawy, żałość i oburzenie, jakie zamach na drogie dla nas życie Jego przeniknął nasz naród, usu-

wać będą myśl wszelką i możność przypuszczenia, iżby zbrojne otoczenie Wielkiego Księcia pochodzić mogło z nieufności, i wymierzone być miało przeciwko Warszawie i Polsce.

Pojmą owszem wszyscy, iż ten środek ostrożności, względem którego na pierwsze o nim wspomnienie Jego ces. Wysokość wstrętnym się okazał, przedsięwzięty jest przeciwko garstce wichrzycieli, która w dniach kilku podwójną zbrodnią zasmuciła stolicę; że jest użytym na nasze nalegania dopóty, dopóki przewrotne spiski w zupełności wyśledzone i stanowczo ukrócone nie zostaną.

Rada administracyjna wniosek naczelnika rządu cywilnego jednomyślnie przyjęła; a Jego ces. Wysokość do przedstawienia rady przychylić się raczył.

Jego ces. Wysokość namiestnik w Królestwie Polskiem w skutku prośby wdowy po naczelniku powiatu Gostyńskiego *Anny Konopka* o uwolnienie syna jej *Władysława*, skazanego do wojska, niemniej przez pamięć na zasługi brata tegoż, poległego w szeregach wojsk cesarsko-rosyjskich w czasie wojny węgierskiej, raczył uwolnić rzeczonego *Władysława Konopkę* od służby wojskowej z dozwoleniem mu powrotu do miejsca poprzedniego zamieszkania.

Jego ces. Wysokość Namiestnik w Królestwie Polskiem z uwagi na prośbę *Gabryeli Korzeniowskiej* o ułaskawienie brata jej mieszkańca m. Warszawy, krawca *Konstantego Korzeniowskiego*, utrzymującego ją z pracy rąk swoich, skazanego do wojska, raczył, zaliczając mu jako karę areszt w cytadeli Alexandryjskiej, uwolnić go od służby wojskowej z dozwoleniem mu powrotu do miejsca poprzedniego zamieszkania.

Rosya.

(Autor tajnych proklamacyj.) W **Petersburgu** — jak donosi Gazeta wiedeńska — udało się odkryć pisarza i drukarza osławionych proklamacyj. Pokazało się, że one nie przychodziły wcale z zagranicy, lecz były pisane i drukowane w jeneralnym sztabie cesarskim. Autorem był uczeń uniwersytetu, syn księdza z Inflant. Miał on dawniej zostać księdzem, i pozostawał dłuższy czas w Rydze w zakładzie naukowym, który opuścił, aby na uniwersytecie Petersburgskim otworzyć sobie nową kolej życia. Za jego to staraniem proklamacye drukowano w drukarni sztabu jeneralnego w nocy, i rozdawano nawet jenerałom. Wszelkie poszukiwania i śledztwa długi czas były nadaremne, aż niedawno ten sam student posłał manuskrypt do drukarni w biały dzień przez służącego co go zdradziło.

Turcya.

Telegramy.

Raguza, 24go lipca. Montenegryni ciągle ponoszą klęski. Chłopcy dwunastoletni stają w szeregach do walki przeciw Turkom.

Z Trzebinii dnia 22. b. m. donoszą: Mówią, że granica była przez Montenegrynów zagrożona. Dziś odeszły dwa bataliony do Korjenich.

Belgrad, 24. lipca. Dziś zrana odbyło się tu w obecności księcia uroczyste nabożeństwo żałobne za Serbów poległych 15go i 17go czerwca. Arcybiskup celebrował.

Wczoraj popołudniu nadeszła tu z Konstantynopola od członków konferencyi depesza do wszystkich reprezentantów głównych mocarstw z wezwaniem, aby księciu Michałowi przedstawili, że tamże całej swojej powagi użyć powinien, aby w czasie konferencyi Serbowie nie naruszali praw i terytoryum Turków, ponieważ wysoka Porta dała także uroczyste oświadczenie, że życie i własność Serbów sumiennie szanowane będą. Książę przyjął reprezentantów Austryi, Rosyi, Francyi, Anglii, Prus i Włoch, i na ich przemowę odpowiedział, że Serbowie od wstrzymania kroków nieprzyjacielskich unikają wszelkiego zajścia, a to tem łatwiej teraz miejsce mieć może, gdy wysoka Porta w obec głównych mocarstw podobnież zachować się zobowiązała.

Konstantynopol, 19. lipca. Sułtan wydał hat do Omera Baszy z pochwałą ostatnich czynów broni tureckiej.

Emir Bej były pierwszy szambelan Sułtana został mianowany gubernatorem Medyny a Kiamil Bej jeneralnym dyrektorem telegrafów. Posłowi francuzkiemu nadano order „Osmania“ pierwszej klasy. Dla wzmocnienia załogi twierdz tureckich w Serbii wysłano trzysta kanonierów.

Korpus rosyjski pod jenerałem Eudokimów miał być pod twierdzą Hamkete otoczony. Czerkiesi mieli twierdzę zdobyć i zburzyć. Z Teheranu na Bagdad donoszą, że rząd perski upraszał rządu angielskiego, aby spowodował Dost Mohameda powrócić do Kabulu.

(Stan rzeczy w Czarnogórze. — Przygotowania tureckie.) O wypadkach wojennych w Czarnogórze donoszą do *Wdr.*, że cała armia turecka jest teraz skoncentrowana pod Spuzem. Piotr Vukotich połączył się z Mirkiem, i wszystkie siły zbrojne montenegryńskie gromadzą się w Orealuka, w miejscu skalistem, które dominuje nad gościńcem z Spuzu do Cetinii.

W Bośnii Turcy przygotowują się ciągle do wyprawy przeciw Serbii, niemniej przeciw zapowiadanemu powstaniu Rajów.

Ameryka.

Vera-Cruz, 2. czerwca. Francuzi pobili pod Gerroborgo silny korpus meksykański. Dnia 14. maja Meksykanie powrócili, i nazajutrz napadli na Francuzów, ale bez żadnego rezultatu. Meksykanie zabrali transporta przeznaczone do Orizaby. W Orizabie brak zapasów.

Telegram.

Z Nowego Yorku z d. 12. nadeszły do Londynu następujące doniesienia: Dnia 10. słyszano huk dział nad rzeką James. W Kentucky potworzyło się mnóstwo konfederacyjnych band guerylasów. Municypalności miast najznaczniejszych przydały rekrutom premie dodatkowe do premij rządowych. Maksimum premii nie oznaczone. Senat upoważnił prezydenta Lincolna murzynów jako robotników przyjmować do służby wojskowej. Dzienniki Richmondzkie utrzymują, że nowa pozycya M. Clellana jest dla niego korzystniejsza.

Kronika.

Dowiadujemy się że znany z pięknych prac swoich fotograf tutejszy p. J. Stahl wyjechał na sześć tygodni do Paryża i Londynu dla obznajomienia się z najnowszemi wynalazkami i udoskonaleniami w sztuce fotograficznej. W niebytności p. Stahla wydawane będą z pracowni jego na żądanie kopie fotografij dawniejszych.

(Czeskie towarzystwo archeologiczne „Arkadia“), które w roku zeszłym urządziło w Pradze wystawę starożytności czeskich, wydało teraz staraniem p. F. B. Mikoweca ozdobne album fotograficzne, dające dokładny obraz najcelniejszych przedmiotów przeszłorocznej wystawy.

(Linia telegraficzna Sybirska.) Linia telegraficzna Sybirska otwarta dotychczas do miasta powiatowego Iszimu, w gubernii Tobolskiej, odległego od Petersburga o 2369 wiorst, z wiosną przygotowaną już była aż do Omska, oprócz przejścia przez rzekę Irtycz, gdzie wylew nie dozwolił założenia drutu podwodnego, a nawet uszkodził słupy telegraficzne na sześciu wiorstach, a na długości 650 sażeni zniósł je zupełnie.

(Balsamow nie ciał ludzkich w Ameryce.) W Stanach Zjednoczonych, doktorzy Brown i Alexandre, ciągle znajdują się przy armii jenerała Mac Clellana, zajmując się jedynie balsamowaniem. Używają oni do tego płynnego szkła z gipsem, co następnie krystalizuje się i zmienia w ciało tak twarde, jak kamień. Ciała tak zabalsamowane, mogą być bardzo długo, może na zawsze zachowane, stają się bowiem prawie mumjami. Doktorzy ci biorą za nabalsamowanie żołnierza 25 dolarów (około 225 złp.), a za nabalsamowanie oficera 50 dol. Od początku wojny zabalsamowali oni przeszło tysiąc ciał, które pragnęła otrzymać rodzina. W tym celu ciała umieszczają się w trumnach metalowych szczelnie zamkniętych a koleje żelazne z szczególną starannością przewożą je na miejsce przeznaczenia. Głównie balsamują się ciała niepoległych, ale zmarłych na gorączki.

(Stowarzyszenia w Szwajcaryi.) Berlińska National Zeitung podaje następującą wiadomość statystyczną o liczbie stowarzyszeń w Szwajcaryi: Kraj ten liczy obecnie 4,022 stowarzyszeń różnego rodzaju, do których należy 420.527 członków. Sam kanton Zuryku liczy 815 stowarzyszeń, mających 103.167 członków. Na sześciu mieszkańców, jeden należy do jakiego stowarzyszenia; 193 kas oszczędności, ma 172 640 uczestników; 738 stowarzyszeń dobroczynnych, liczy 72.261 członków; stowarzyszenia religijne posiadają 32.584 członków; 470 stowarzyszeń mających na celu zabawę, liczy 29.919 członków 385 stowarzyszeń strzeleckich 27.319 członków; 334 stowarzyszeń naukowych i literackich, 21 268 członków; 108 stowarzyszeń wzajemnej pomocy 10.988 członków i t. d.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 27. lipca. *W handlu wywozowym okowity* panuje obecnie zupełna stagnacya. Przyczyną tego jest, iż ceny tutejsze stosunkowo są lepsze od wiedeńskich. We Lwowie sprzedają kupcy ze składów swoich za rogatką żółkiewską (bez opłaty cła) garniec okowity o 31° po 1 zł. 15 c. w. a. czyli wiadro po 17 zł. 25 c. W Wiedniu zaś płacą 59 c. w. a. od gradusa, czyli 17 zł. 70 c. w. a. za wiadro. Różnica więc między ceną lwowską a wiedeńską wynosi tylko 45 c. Dostawa zaś okowity ze Lwowa do Wiednia wynosi powyżej 2 zł od wiadra. Rzecz więc naturalna, że wywóz ustaje. Mimo to cena okowity u nas jest dość wysoka i odbyt dość znaczny; co świadczy o znacznej konsumcyi okowity w samym kraju. Kupcy wnoszą ztąd, że obecnie lud wiejski w lepszym jest bycie i klasa robotnicza więcej teraz zarabia. Cieszymy się tem ale radzibyśmy, żeby dobry byt wieśniaka i lepszy zarobek robotnika mniej wpływał na podniesienie ceny wódki. Ku temu celowi należałoby zwrócić usiłowania patryotyczne.

Ostatnie wiadomości.

Wiedeń, 26. lipca. Na dziś zapowiedziane były posiedzenia obydwu izb rady państwa, ale tylko izba panów zebrała się w potrzebnej liczbie. Na porządku dziennym były obrady nad budżetem ministerstwa finansów, który też izba przy trzeciem odczytaniu jednogłośnie przyjęła, i rozprawy nad rewizyą regulaminu izby. Zaś w izbie deputowanych nie zebrała się do godziny 11tej przepisana liczba członków, i prezydent przeto odłożył posiedzenie na poniedziałek.

List z **Tulonu** z 21go b. m., donosząc o niespodzianych rozkazach, które otrzymał tamtejszy dowódzca okrętów wojennych, wnosi z tego, że we Włoszech muszą się dziać ważne rzeczy; rozkazano bowiem komendantowi dywizyi kapitanowi Pothuau, aby natychmiast odpłynął paropływem awizowym do Civita Vecchii. Wielkie fregaty o sile 450 koni gotują się do odjazdu, a dwie inne „Descartes“ i „Gomer“ odpłynęły natychmiast. Wiadomość ta zdaje się potwierdzać doniesienie dziennika *Patrie*, że Francya postanowiła przeszkodzić zamierzonemu wylądowaniu Garibaldzistów w okolicy Rzymu.

W **Turynie** obiegały już 22. b. m. pogłoski o wyprawie i wylądowaniu Garibaldzistów na terytoryum państwa papiezkiego, a w Rzymie mówiono już 19. b. m., że Garibaldzści ukazali się w Terracina. Na wysokości Civita-Vechii i wzdłuż całego wybrzeża od Ventimiglii aż do Ortebello kazał rząd czuwać statkom parowym.

Na posiedzeniu **angielskiej** izby niższej dnia 25. b. m. oświadczył pan Layard, że rząd nic wie nic o konwencyi, podług której miałyby Włochy wysyłać wojska do Meksyku. Dalej oznajmił, że Francuzi ustąpili z Viterbo i Veletri.

Telegram z **Berny** z 25. lipca donosi, że oświadczenie ministra Durando w parlamencie włoskim pod względem annexyi kantonu Tessyńskiego wywołało wielkie wzburzenie, i rada związkowa założyła jednogłośną protestacyę przeciw wszelkiemu naruszeniu całości terytoryum szwajcarskiego.

Ostatnie wiadomości z **Serbii** nie donoszą nic nowego, wyjąwszy, że Turcy robią nieustanne przygotowania wojenne, a w samym Belgradzie obawiają się nowego wybuchu, któryby pociągnął za sobą powtórne bombardowanie miasta.

Smutniejsze są jeszcze stosunki w sąsiedniej **Bulgaryi**, które zdają się mieć również charakter polityczny. W prowincyi tej bowiem powstają liczne bandy tak zwanych hajduków i dopuszczają się rozmaitych gwałtów i rozbojów.

Z telegramu z **Nowego Jorku** z 16. lipca dowiadujemy się, że separatyści ustąpili przed jenerałem Mac Clellan. Unioniści ogłosili w Lexingtonie stan oblężenia, a armia separatystów ciągnie ku temu miastu. Prócz tego mieli separatyści zająć Baton rouge i robią wszędzie przygotowania do silnego oporu. Większość partyi pośredniczej pomiędzy członkami kongresu gani projekt Linkolna względem emancypacyi niewolników. W Nowym Jorku odbył się wielki meeting, na którym uchwalono opierać się wszelkiemi siłami obcej interwencyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. lipca.

Hotel europejski: Lisowski Rudolf, z Leszowic; Bieńkowski Adam, z Mszany; Mecherzyński Kaj., z Polski.

Hotel Langa: Doroszyńscy Felix i Karol, z Rosyi.

Hotel angielski: Jasiński Franciszek z Zahajpola; Serwatowski Wojciech, z Rajtarowic.

Zajazd Kuhna: PP. Malinowski Lubin, z Ostrowczyka.

Dnia 27. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Załęski Stan., z Gorlic; Niewczaszyński Piotr, z Wysocka; Niezabitowski Franc. i Lubin. z Zameczka; Orłowski Okt., z Pałowic; Szeptycki Jan, z Przyłbicy; Winiawski Ignacy, z Mokrotyna.

Hotel Langa: Holban Mikoł., z Mołdawy; Jarosiewicz Mikołaj, z Sapowa; Kaniowski Ignacy, z Warszawy.

Hotel angielski: Domaradzki Alex., z Polski; Krzysztofowicz Zacharyasz, z Trubuchowiec.

Zajazd Kuhna: Stanek Józ., z Wiszenki.

Zajazd Leszczyńskiego: Katyński Stan., z Gradowic; Matkowski Jan, z Wełdzierza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. lipca.

P. Pietrski Jan, do Wislowic.

Dnia 27. lipca.

PP. Malinowski Lub., do Ostrowczyka małego; Rolikowski Józ., do Albrynowa; hr. Raciborski Kaz., do Podola; hr. Rej Stan., do Przecławia; hr. Borkowski Sew., do Narienbadu; Jora Alex., do Jas; Hackmann Eug., gr. n. unbiskup, do Wiednia; Lederhofer Franc., c. k. lekarz pułku, do Stryja; Dulski Edward, do Stawcza; Serwatowski Wojc., do Rajterowic; Szczepański Tadeusz, do Czajkowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. lipca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po wietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
6. god. zrana	327.46	+ 13 1	80 8	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	328.27	+ 17.8	68.9	poł.-wsch.	„	„
10. god. wiecz.	328.69	+ 14 4	79 5	północny	„	pogoda

Kurs lwowski.

Dnia 26 lipca		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski .	w. ł. austr.	5	96	6	1
Dukat cesarski . . .	„ „	5	98	6	3
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	28	10	39
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	95	1	97
Talar praski	„ „	1	86	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	18	79	77
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	17	83	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	79	70	31
5% Pożyczka narodowa .	bez kuponów	81	92	82	55
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	225	—	226	83

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 25 lipca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 str. 82.25 Metaliki po 5% za 100 zł. 70 80; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 799.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 213 50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 126.40. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.01. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 124.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. lipca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	65 50	65 70
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.25	82 20
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82.40	82.30
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	70.75	70 85
Metaliki z proc. od maj do listopada po 5%	70 80	71 —
dtto. „ 4½% . .	62 25	62 50
dtto. „ 4% . .	55 25	55 50
dtto. „ 3% . .	41 —	41 50
dtto. „ 2½% . .	35 50	36.50
dtto. „ 1%	14 10	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	125.—	125 50
„ 1854	90 25	90.50
„ 1860	90.—	91 10
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł . .	92 90	93 —
Renty Como po 42 lir. aus.	16 90	17 20
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 50	68.—
„ 4½%	61 50	61 75
„ 4%	54.50	54.75
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	45.—	46.—
„ 2¼%	40.—	41.—
„ 2%	36.—	37. —
„ 1¾%	31.—	32.—
dtto. z procent za granicą . „ 5%	67.—	68 —
„ 4½%	61 50	61 75
„ 4%	54 50	54 75
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi .	86.50	87.—
Wyż. Aust. i Salb.	86.50	87.—
Czech	86.50	87.50
Morawii	90 50	91.—
Szląska	88.50	89.—
Styryi	87.—	87.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy. i Wyb.	86.50	88.50
Węgier	72 25	72.50

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem. . .	70.75	71.—
Kroacyi i Slawonii	72.50	73.—
Galicyi	71.—	71.10
Siedmiogr. i Bukow	70 —	70 75
Lom.-wen. poż. z r. 1850	96 —	97 —
Dług Tyrolu po 5%	67. —	68.—
„ 4%	54 50	54.75
„ 3½%	48.—	48.50
Dług Salcburga „ 3%	40.50	41.—
„ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	797.—	799 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	213 20	213 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	642 —	645.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1978.—	1980.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	245 75	246 25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157 50	158 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	122 60	122 80
kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	282 —	282 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	225 —	225 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	—.—	98.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	175.—	177.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	154.—	156.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	424 —	426.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	227.—	229. —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	390 —	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	225.—	230 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.—	104 25
10 „ 5%	101 —	101 50
przeznacz. do los. po 5%	89.50	89.75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	85.15	85.35
Gal. Tow. kred. po 4% . .	79.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97.25
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	101.—	101 25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	137.—	137 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	132 25	132.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93 25	93.75
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	83.—	83.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	96.—
Lloyda za 100 zł. . . .	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.50	129.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	95.—	95 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	121.—	122.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.75	37.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95 50	96 —
Salma „ 40 „ „	37.—	37 50
Palffiego „ 40 „ „	38 —	38.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 25	38 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.50	23.—
Waldsteina 20 „ „	22. —	22 25
Keglevicha 10 „ „	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	106 70	106 80
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	106 30	106.40
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	106 30	106 40
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	94 30	94 40
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt. . .	126 30	126 40
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	49.95	50.—
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.03	6.03
dtto. pełnej wagi . .	6.01	6.02
Korona	17.35	17.40
20frankówka	10.11	10.12
Rosyjski impery. . . .	10.35	10.38
Talar związkowy . . .	1.86 —	1.86½
Srebro	124.—	124 25

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.